

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32D/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9621200124
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Fečík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca), sudcov JUDr. Anity Filovej a JUDr. Michala Matulníka, PhD., prísediacich sudcov JUDr. Zuzany Čížovej a doc. JUDr. Diany Treščákovej, PhD., v disciplinárnej veci disciplinárnej navrhovateľky ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti disciplinárne obvinenému P. L. B., sudcovi H.É. Q. Ž., v konaní o disciplinárnej zodpovednosti sudcu, na ústnom pojednávaní konanom 21.12.2022 takto:

r o z h o d o l :

P. L. B., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XXA,XXX XX Ž., sudca H. Q. Ž. s dočasne pozastaveným výkonom funkcie sudcu,

I.

sa podľa § 34 ods. 2 písm. a) zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

oslobodzuje

spod disciplinárneho návrhu podaného ministerkou spravodlivosti Slovenskej republiky 24.9.2021 pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pre skutky, ktoré mal spáchať tak, že

1/ ako sudca H. Q. Ž. v trestnej veci obvineného P. F., vedenej pod sp. zn. 3T/30/2018, v dňoch 6.11.2018 a 7.11.2018 prostredníctvom textových správ zasielaných z mobilného telefónu so SIM kartou tel. č. +XXX XXX XXX XXX viedol komunikáciu o skutočnostiach týkajúcich sa tejto právoplatne neskončenej trestnej veci s osobou vystupujúcou pod menom U. F., ktorá tieto textové správy prijímala na mobilnom telefóne so SIM kartou tel. č. +XXX XXX XXX XXX, a to v nasledovnom znení:

U. F.: „L. poprosim ta zajtra by si mal o 9.30 pojednavat X..F.. Nie je to nikto pre mna dolezity, ale mojmu dobrému znamemu dlhuje viac ako 100 tis. eur. Dozvedela som sa nahodne ze ho pojednavas.Ak mozes dat info ci je to na rozsudok a na zavtvorenie, zostane to len medzi nami dvoma. Pozerala som to a hrozi tam odsudenie, tak sa len uistujem, Dik za ochotu“

L. B.: „Študujem až zajtra ale vina určite“

U. F.: „Ak by si mi mohol dat vediet budem ti vdacna, myslis ze je možné ze ho hned zatvorite? L. az budes moct daj mi vediet co si poriesil.Dakujem G“

L. B.: „Neprišiel odročené“

U. F.: „Dakujem za info.“

a to napriek tomu, že nebol príslušným orgánom ani príslušnou osobou náležite zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť, pričom zo spôsobu správania sudcu vyplýva, že neodmietol, aby menovaná osoba využila svoj vplyv alebo aby mu adresovala svoje žiadosti, ktorých cieľom bolo vymedzenie jej vlastného postoja a postoja neznámej osoby vo vzťahu k obvinenému P. F. a naznačenie želaného

výsledku konania, čo mohlo nedovoleným spôsobom ovplyvniť úsudok sudcu v prospech alebo neprospech obvineného,

2/ ako sudca H. Q. Ž. v trestnej veci obvineného mjr. P. D.. D. F., vedenej pod sp. zn. 29T/142/2017, dňa 26.9.2018 prostredníctvom textových správ zasielaných z mobilného telefónu so SIM kartou tel. č. +XXX XXX XXX XXX viedol komunikáciu o skutočnostiach týkajúcich sa tejto právoplatne neskončenej trestnej veci s osobou vystupujúcou pod menom U. F., ktorá tieto textové správy prijímala na mobilnom telefóne so SIM kartou tel. č. +XXX XXX XXX XXX, a to v nasledovnom znení:

U. F.: „L. napadla ma este jedna vec v súvislosti s tým policajtom. Vravil si mi že majiteľkou psa je jeho manželka. Treba zistiť koho ma ten pes v papieroch zapísaného ako majiteľa. Ak je to ona, tak by to mohlo vec zvrátiť. Ide o pomstu manželky chlapovi, decko zakazdym nasucha pred navštevou aby psovi niečo urobilo, decko ziarli na psa lebo otec ma psa „radšej“ ako decko, podľa toho kona. Ak by bolo možné urobiť spravodlivosti „žadosť“ a existuje nejaká možnosť ako tak urobiť z tvojej strany, skús. Som len prostriedok ale bol si vyzvaný... Držim palce a pevne verím, že to dáš. Pa“

L. B.: „Ale deti má s prvou ženou a toto je jeho druhá manželka ktorá je vlastníčkou psov“

U. F.: „Potom prečo žaloba nesmerovala na majiteľa psa? Toto mi tam stále lieta a vytvára nejakú možnosť na zvrátenie vo veci. Vieš že by som ta neotravovala s banalitami, ale už od včera mi stále behajú info že existuje nejaká možnosť... Nepoznam ho, nemam záujem osobný, skor ide o tvoju cestu pravej spravodlivosti. Ak nenájdeš možnosť nebudem sklamaná ani ja ani ti mimo mňa, skôr ide o to pokúsiť sa... To je vždy viac. Pa“

a to napriek tomu, že menovaný sudca nebol príslušným orgánom ani príslušnou osobou náležite zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť, pričom zo spôsobu správania sudcu vyplýva, že neodmietol, aby menovaná osoba využila svoj vplyv a aby zasahovala do jeho voľnej úvahy, čo mohlo nedovoleným spôsobom ovplyvniť jeho úsudok,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je disciplinárne obvinený disciplinárne stíhaný.

II.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky návrhu obhajkyne disciplinárne obvineného na prerušenie disciplinárneho konania do skončenia trestného stíhania vedeného proti disciplinárne obvinenému na podklade uznesenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp.zn. VII/1 Gv 122/20/1000-4 z 14.9.2020 za pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a 2 a iné Trestného zákona nevyhovuje.

III.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 38 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku priznáva disciplinárne obvinenému nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním; v mene štátu koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

o d ô v o d n e n i e :

I. Obsah disciplinárneho návrhu

1. Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „disciplinárna navrhovateľka“) podala dňa 24.9.2021 na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší správny súd“) návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi H. Q. Ž. P. L. B. s dočasne pozastaveným výkonom funkcie sudcu (ďalej len „disciplinárne obvinený“).

2. Uvedený disciplinárny návrh bol náhodným výberom pridelený disciplinárnemu senátu 32D, ktorý o ňom konal pod sp.zn. 32D/22/2021.

3. Podľa disciplinárnej navrhovateľky sa mal disciplinárne obvinený dopustiť závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sudcoch“) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona o sudcoch, na tom skutkovom základe, že:

1/ ako sudca H. Q. Ž. v trestnej veci obvineného P. F., vedenej pod sp. zn. 3T/30/2018, v dňoch 6.11.2018 a 7.11.2018 prostredníctvom textových správ zasielaných z mobilného telefónu so SIM kartou tel. č. +XXX XXX XXX XXX viedol komunikáciu o skutočnostiach týkajúcich sa tejto právoplatne neskončenej trestnej veci s osobou vystupujúcou pod menom U. F., ktorá tieto textové správy prijímala na mobilnom telefóne so SIM kartou tel. č. +XXX XXX XXX XXX, a to v nasledovnom znení:

U. F.: „L. poprosim ta zajtra by si mal o 9.30 pojednavat X..F.. Nie je to nikto pre mna dolezity, ale mojmu dobrému znamemu dlhuje viac ako 100 tis. eur. Dozvedela som sa nahodne ze ho pojednavas.Ak mozes dat info ci je to na rozsudok a na zavtvorenie, zostane to len medzi nami dvoma. Pozerala som to a hrozi tam odsudenie, tak sa len uistujem, Dik za ochotu“

L. B.: „Študujem až zajtra ale vina určite“

U. F.: „Ak by si mi mohol dat vediet budem ti vdacna, myslis zeje možné ze ho hned zatvorite? L. az budes moct daj mi vediet co si poriesi/.Dakujem G“

L. B.: „Neprišiel odročené“

U. F.: „Dakujem za info.“

a to napriek tomu, že nebol príslušným orgánom ani príslušnou osobou náležite zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť, pričom zo spôsobu správania sudcu vyplýva, že neodmietol, aby menovaná osoba využila svoj vplyv alebo aby mu adresovala svoje žiadosti, ktorých cieľom bolo vymedzenie jej vlastného postoja a postoja neznámej osoby vo vzťahu k obvinenému P. F. a naznačenie želaného výsledku konania, čo mohlo nedovoleným spôsobom ovplyvniť úsudok sudcu v prospech alebo neprospech obvineného,

2/ ako sudca H. Q. Ž.D. v trestnej veci obvineného F.. P.. D.. D. F., vedenej pod sp. zn. 29T/142/2017, dňa 26.9.2018 prostredníctvom textových správ zasielaných z mobilného telefónu so SIM kartou tel. č. +XXX XXX XXX XXX viedol komunikáciu o skutočnostiach týkajúcich sa tejto právoplatne neskončenej trestnej veci s osobou vystupujúcou pod menom U. F., ktorá tieto textové správy prijímala na mobilnom telefóne so SIM kartou tel. č. +XXX XXX XXX XXX, a to v nasledovnom znení:

U. F.: „L. napadla ma este jedna vec v suvislosti s tym policajtom. Vrael si mi ze majitelkou psa je jeho manze/ka. Treba zistit koho ma ten pes v papieroch zapisaneho ako majite/a.Ak je to ona, tak by to mohlo vec zvratit.Ide o pomstu manželky chlapovi, decko zakazdym nasucha pred navstevou aby psovi nieco urobilo, decko ziari na psa lebo otec ma psa „radsej“ ako decko, podla toho kona.Ak by bolo možné urobiť spravodlivosti „zadost“ a existuje nejaka moznost ako tak ucinit z tvojej strany, skus. Som len prostrednik ale bol si vyzvany...Drzim palce a pevne verim, ze to das. Pa“

L. B.: „Ale deti má s prvou ženou a toto je jeho druha manželka ktorá je vlastnickou psov“

U. F.: „Potom preco zaloba nesmerovala na majiteľa psa? Toto mi tam stale lieta a vytvara nejaku moznost na zvratenie vo veci. Vies ze by som ta neotravovala s banalitami, ale uz od vcera mi stale behaju info ze existuje nejaka moznost...Nepoznam ho, nemam zaujem osobny, skor ide o tvoju cestu pravej spravodlivosti.Ak nenajdes moznost nebudem sklamana ani ja ani ti mimo mňa, skôr ide o to pokusit sa... To je vzdy viac.Pa“

a to napriek tomu, že menovaný sudca nebol príslušným orgánom ani príslušnou osobou náležite zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť, pričom zo spôsobu správania sudcu vyplýva, že neodmietol, aby menovaná osoba využila svoj vplyv a aby zasahovala do jeho voľnej úvahy, čo mohlo nedovoleným spôsobom ovplyvniť jeho úsudok.

4. Opísaným konaním mal podľa disciplinárnej navrhovateľky disciplinárne obvinený zavinené porušiť povinnosti sudcu vyplývajúce z ustanovenia § 30 ods. 1, ods. 2 písm. b) a ods. 10 zákona o sudcoch, v zmysle ktorých je sudca povinný zdržať sa v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu aj po jeho skončení všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov, rovnako povinnosť odmietnuť akýkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo žiadosť, ktorých cieľom by mohlo byť ohrozenie nezávislosti súdnictva, ako aj povinnosť, aj po zániku funkcie sudcu, zachovávať mlčanlivosť o veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone funkcie, ak nebol tejto povinnosti zbavený podľa zákona o sudcoch alebo osobou, v ktorej záujme túto povinnosť zachováva, a zároveň sa dopustil tiež správania, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo, pričom škodlivosť tohto konania je vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, jeho opakovanie a inú prítiažujúcu okolnosť zvýšená.

5. Disciplinárna navrhovateľka odôvodnila disciplinárny návrh predovšetkým poukázaním na prepis SMS správ, ktoré boli získané z mobilného telefónu zn. iPhone S, zlatej farby, model A1688 so SIM kartou tel. číslo XXXXXXXXXXX, patriaceho disciplinárne obvinenému, ktorý bol zaistený pri domovej prehliadke v mieste trvalého bydliska disciplinárne obvineného na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica č.p. 2Ntt-94/2020-933-V-ŠTS-BB z 8.9.2020.

6. Spáchanie závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch odôvodnila disciplinárna navrhovateľka poukázaním na to, že prihladla na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia. Z hľadiska subjektívnej stránky mal disciplinárne obvinený konať úmyselne, pretože vedel, že vzájomnou komunikáciou uskutočnenou s osobou vystupujúcou pod menom U. F., o ktorej vedel, že je osobou neoprávnenou na prijímanie tohto druhu informácií, poruší svoju zákonnú povinnosť mlčanlivosti a zároveň ohrozí nezávislosť súdnictva, a pre prípad, že tak spraví, bol s týmto porušením uzromzený. Disciplinárne sťažovaný pritom takto nekonal v ojedinalej veci, ale opakovane, čo zvyšuje škodlivosť jeho konania.

7. Na základe uvedeného disciplinárna navrhovateľka navrhla disciplinárne obvinenému uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 6 mesiacov.

II. Vyjadrenie disciplinárne obvineného k disciplinárnemu návrhu

8. Dňa 24.2.2022 bolo disciplinárnemu senátu doručené vyjadrenie disciplinárne obvineného z 21.2.2022 k disciplinárnemu návrhu, ktorý v ňom uviedol nasledujúce: „Návrh podaný ministerkou spravodlivosti SR v obidvoch bodoch, ktoré sa mi kladú za vinu ako závažné disciplinárne previnenie považujem za absolútne nedôvodný. Žiadneho disciplinárneho previnenia som sa vo svojej viac ako 20-ročnej praxi sudcu nikdy nedopustil. V rezorte justície pracujem od roku 1996, 8 rokov som bol predsedom H. Q. V. Ž. ako jedného z najväčších súdov na území Slovenska, 6 rokov som vykonával funkciu predsedu trestno-právneho grémiu H. Q. Ž. T. Č.. Počas svojej praxe som vychoval nespočetné množstvo justičných čakatelov, vyšších súdnych úradníkov, asistentov a podieľal sa na vzdelávaní príseďiacich. Vždy som používal jeden mobilný telefón, rovnaké mobilné číslo, nikdy som úmyselne a cielene z neho nič nevymazával, o čom svedčí aj zachytená súkromná SMS komunikácia. Môj súkromný život sa riadil podľa pracovného života. V stručnosti by som sa chcel vyjadriť k osobe U. F., ktorú poznám viac ako 35 rokov. Naše mamy boli veľmi dobré kolegyně v práci, obaja sme patrili do skupiny pravidelne sa stretávajúcích talentovaných športovcov. Po celú dobu až do dnešného dňa, sme spolu so svojimi rodinami veľmi dobrými blízkymi rodinnými priateľmi, ktorí sa pravidelne navštevujú a kontaktujú, zároveň sa podporujú v ťažkých časoch a radujú sa spolu v časoch dobrých. Naša komunikácia prebiehala aj v roku 2018, kedy mi môj otec po dlhej a ťažkej chorobe dňa 05.08.2018 zomrel. Prišiel som tak o druhého rodiča, nakoľko aj moja matka mi zomrela v roku 2013. Chorobu svojho otca (psychiatrický a onkologický pacient) som znášal veľmi zle, rovnako aj jeho smrť. U. F. bola práve tou osobou, ktorá mi pomáhala vyrovnať sa s ťažkou životnou situáciou, ako aj s neprimeraným zaťažením v práci. Vyčítala mi, že prácu si nosím domov, čím si vytváram okrem stresového prostredia v práci, aj stresové prostredie v domácom prostredí. Na obsah komunikácie pred troch rokov si podrobne nepamätám, ale môžem uviesť, že nikdy som sa s U. F. nebavil o živých trestných veciach svojich a ani svojich kolegov, ani som jej neoznámaval mená obžalovaných, resp. čísla trestných konaní, ktoré pojednávam. Pokiaľ mi poradila, jednalo sa predovšetkým o teoretickú, ľudskú, priateľskú, príp. praktickú radu človeka z mimo justičného prostredia, ktorý nemal žiadnu vedomosť o tom, čo je to trestné konanie, čo vyplýva aj z predloženej SMS správy, kedy hovorí o žalobe a nie o obžalobe, z čoho vyplýva, že nemala žiadnu vedomosť o prejednávanej trestnej veci. U. F. nikdy na mňa nevyplývala, ani nezasahovala do mojej voľnej úvahy, nikdy moje myšlienkové pochody neovplyvnila a nenavádzala ma na žiadne smerované rozhodnutie. V obidvoch prípadoch, ktoré sú mi vyčítané, som konal v zmysle zákona, na základe svojho najlepšieho vedomia a svedomia a bez akýchkoľvek vonkajších vplyvov. Funkciu sudcu som si vybral preto, pretože zmyslom môjho života bolo odhaľovať nespravodlivosť a spravodlivo trestať páchatelov trestných činov. Svojej práci som obetoval celý život. Iniciátorom písaných SMS správ nie som ja, ale práve U. F., pričom za obsah týchto správ nemôžem niesť žiadnu zodpovednosť. Pokiaľ som jej aj odpovedal, bolo to veľmi stručné, v zmysle sudcovskej etiky a platného práva. Odpoveď z mojej strany strohou SMS-správou bola určitá forma odmietnutia, kedy som ju bližšie a podrobne neoboznámaval s predmetom konania. Zo zabezpečeného výpisu SMS-správ je zrejmé, že takáto komunikácia ani nepokračovala a ani nesúvisela

s úkonmi, ktoré som vo veci vykonával. Poukazujem napr. na vec obžalovaného P.. D.. D. F., kedy došlo medzi mnou a U. F. k výmene dvoch SMS správ a to dňa 26.09.2018, pričom vec tohto obžalovaného mi napadla do senátu 06.12.2017, pričom Uznesením zo dňa 07.02.2019 som rozhodol o vrátení veci prokurátorovi do prípravného konania, ktorý po doplnení mnou vytýkaných podrobností, opätovne podal obžalobu dňa 03.10.2019. Termín hlavného pojednávania som stanovil na deň 06.02.2020. Z uvedeného je zrejmé, že v súvislosti s týmito úkonmi v zmysle predloženého výpisu SMS-správ nedošlo medzi mnou a X.. F. k žiadnej komunikácii. V trestnej veci obž. P. F. napadla obžaloba dňa 15.03.2018, naša komunikácia sa uskutočnila v dňoch 06.-07.11.2018, pričom k rozhodnutiu veci došlo na termíne hlavného pojednávania dňa 22.11.2018. Opätovne zo zabezpečeného prepisu SMS-správ neexistuje žiadna komunikácia ku dňu 22.11.2018.“

III. Ústne pojednávanie

9. V dňoch 19.10.2022 a 21.12.2022 sa na najvyššom správnom súde uskutočnili ústne pojednávania.

10. Splnomocnená zástupkyňa ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky ako disciplinárnej navrhovateľky na ústnom pojednávaní zotrvala na disciplinárnom návrhu v rozsahu, v akom bol tento doručený najvyššiemu správnomu súdu.

11. Obhajkyňa disciplinárne obvineného uviedla, že považuje disciplinárny návrh za účelový, tvrdenia v ňom uvedené za nepreukázané a tiež namietla vady vo vzťahu k navrhovanému disciplinárnemu opatreniu. Ďalej namietla procesnú vadu spočívajúcu aj v tom, že vo vzťahu k disciplinárne obvinenému bolo duplicitne rozhodnuté o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu a to jednak rozhodnutím pôvodného disciplinárneho senátu sp.zn. 6Ds/2/2020 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 31D/12/2021 ako i rozhodnutím pôvodného disciplinárneho senátu sp.zn. 4DP/3/2020 z 19.10.2020. Obhajkyňa zároveň navrhla, aby z dôvodu prerušenia výkonu funkcie sudcu bolo disciplinárne konanie analogicky prerušené s odkazom na § 27 ods. 5 disciplinárneho súdneho poriadku. Zároveň upozornila na nevykonateľnosť prípadne uloženého disciplinárneho opatrenia v navrhovanej podobe, pretože zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 6 mesiacov sa vzťahuje výlučne na funkčný plat, pričom disciplinárne obvinený z dôvodu pozastavenia výkonu sudcu v súčasnosti funkčný plat nepoberá, ale poberá 30% základného platu zvýšeného o 10% za každé vyživované dieťa.

12. Disciplinárne obvinený poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie k disciplinárnemu návrhu a namietal, že disciplinárny návrh bol podaný len dva dni pred uplynutím premlčacej lehoty a dôkazy, na ktorých je postavený, na H. Q.Ú. V. Ž. nepostačovali na podanie disciplinárneho návrhu. Disciplinárny návrh označil za inkvizitný a neodôvodnený, žiadneho disciplinárneho previnenia sa nedopustil, žiadne osoby neovplyvňovali jeho rozhodovanie vo veci, vždy rozhodoval zákonne a podľa toho, čo bolo obsiahnuté v spise, pričom jeho spisy boli považované za vzorové. K osobe U. F. uviedol, že ju pozná už roky, ich matky boli viac ako 30 rokov kolegyňami. Zdôraznil, že nebol iniciátorom dotknutých SMS správ a svoje odpovede vnímal ako formu odmietnutia, pričom nimi nebol ovplyvňovaný pri svojom rozhodovaní. V čase spáchania skutkov bol vo veľmi zlom psychickom rozpoložení v dôsledku smrti otca. Namietal použitie celej SMS komunikácie medzi svojou osobou a U. F. mimo trestného konania. Tým, že sa s ňou oboznámili tretie osoby na H. Q. V. Ž. a na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, bolo neprípustným spôsobom zasiahnuté do jeho súkromia. Namietal aj vyhodnotenie príťažujúcej okolnosti, za ktorú navrhovateľka považuje aj prebiehajúce doposiaľ právoplatne neskončené disciplinárne konania. Disciplinárny návrh vyhodnotil ako politicky motivovaný v tej súvislosti, že bol do roku 2016 predsedom Okresného súdu v Žiline, čo bolo v dobe, kedy funkciu ministra spravodlivosti vykonávali P. Š. O. a P. K. B.. Vo vzťahu k jednotlivým skutkom bližšie konkretizoval, že v trestnej veci D.. F. rozhodol o vrátení veci prokurátorovi, ktorý to akceptoval, pričom ešte pred rozhodnutím vo veci obžalovaný zomrel. Druhá vec obžalovaného F. bola procesne jasná, vina bola zrejmá, išlo len o otázku uloženia trestu. Zdôraznil, že U. F. nemala vzťah k žiadnemu účastníkovi konania a nikdy neovplyvňovala jeho rozhodovanie vo veci.

13. Na otázky disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený uviedol, že pred podaním disciplinárneho návrhu s treťou osobou mimo justičného prostredia obsah živých vecí nekomunikoval a súčasne priznal autorstvo SMS správ uvedených v skutkoch 1 a 2.

14. Svedkyňa U. F.Á. vo svojej výpovedi potvrdila uskutočnenie SMS komunikácie s disciplinárne obvineným uvedenou v skutkoch 1 a 2. Ku skutku 1 uviedla, že chcela len informáciu pre svojho dodávateľa, ktorý požičal peniaze a hrozilo mu, že obžalovaný F. tieto nikdy nevráti, pričom na disciplinárne obvineného nemala záujem vplyvať a chcela len jednorazovo vedieť výsledok trestného konania. Komunikáciu týkajúcu sa skutku 2 vysvetlila tak, že si myslela, že ide o občianskoprávny spor, pričom dotknutého policajta osobne nepoznala a bavili sa o správaní psa v danej veci a možnosti posúdenia tohto správania zo strany znalca, resp. kynológa ako aj možnosti nájdenia takýchto vhodných osôb.

15. V rámci listinných dôkazov boli oboznámené:

- list Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Stred ČVS: PPZ-128/NKA-ST3-2020 z 25.8.2021 obv. P. L. B. a spol. trestné konanie - informácia o podozrení zo spáchania disciplinárneho previnenia sudcu,
- prepis emailu F. F. B. generálneho riaditeľa Sekcie dohľadu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky podpredsedovi H. Q. V. Ž. P. V. A. z 2.9.2021 týkajúci sa vyžiadania SMS komunikácie,
- list podpredsedu H. Q. V. Ž. P. V. A. adresovaný F. F. B. generálnemu riaditeľovi Sekcie dohľadu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 2.9.2021 v prílohe ktorého bola zaslaná SMS komunikácia,
- SMS komunikáciu z 6.11. a 7.11.2018 a 26.9.2018.

16. V rámci záverečných rečí splnomocnená zástupkyňa disciplinárnej navrhovateľky navrhla disciplinárne obvineného uznať vinným a uložiť mu disciplinárne opatrenie v zmysle disciplinárneho návrhu. Obhajkyňa a disciplinárne obvinený navrhli rozhodnúť o oslobodení disciplinárne obvineného spod disciplinárneho návrhu.

IV. Posúdenie veci disciplinárnym senátom

IV.1. Včasnosť disciplinárneho návrhu

17. Vo vzťahu k dodržaniu lehoty na podanie disciplinárneho návrhu (§ 14 disciplinárneho súdneho poriadku) dospel disciplinárny senát k záveru, že tento bol dňa 24.9.2021 podaný včas. Disciplinárna navrhovateľka sa o disciplinárnom previnení dozvedela z listu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Stred ČVS: PPZ-128/NKA-ST3-2020 z 25.8.2021, ktorý bol Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručený 31.8.2021, čím bola dodržaná jednoročná subjektívna lehota. Keďže skutky, ktorých sa mal disciplinárne obvinený dopustiť, sa mali udiať v dňoch 6.11.2018 a 7.11.2018 (skutok 1/) a 26.09.2018 (skutok 2/), bola dodržaná aj trojročná objektívna lehota počítaná od ich spáchania.

IV.2. Preukázanie skutkov a právne posúdenie

18. V danom prípade prioritným dôkazom, ktorý mal preukázať, že došlo ku skutkom opísaným v skutkových vetách v bodoch 1 a 2 disciplinárneho rozhodnutia, bol prepis SMS komunikácie medzi disciplinárne obvineným a U. F.. Tento prepis bol získaný z mobilného telefónu disciplinárne obvineného v rámci znaleckého dokazovania v trestnom konaní. Mobilný telefón bol pritom zaistený v rámci domovej prehliadky vykonanej na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 8.9.2020, č.p. 2Ntt-94/2020-933-V-ŠTS-BB v mieste trvalého bydliska disciplinárne obvineného F. XXXX/XXA, Ž. dňa 14.9.2020 v trestnom konaní, v ktorom bolo disciplinárne obvinenému vznesené obvinenie uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp.zn. VII/1 Gv 122/20/1000-4 z 14.9.2020 za pokračovací trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a 2 a iné Trestného zákona.

19. Je pritom nesporné, že skutok, pre ktorý je disciplinárne obvinený trestne stíhaný, je odlišný od skutkov, pre ktoré sa voči disciplinárne obvinenému vedie disciplinárne konanie.

20. Disciplinárny senát sa preto predovšetkým musel vysporiadať s otázkou, či daný prepis SMS komunikácie získaný v trestnom konaní na podklade vykonanej domovej prehliadky možno použiť v

disciplinárnom konaní ako dôkaz, resp. či na jeho podklade možno akceptovať vo vzťahu k preukázaniu skutkov ďalšie dokazovanie napr. výsluchom disciplinárne obvineného alebo svedka.

21. Otázku prípustnosti, resp. zákonnosti dôkazu pritom posudzuje disciplinárny senát ex offa aj bez namietania takejto skutočnosti účastníkmi konania.

22. Domová prehliadka predstavuje zákonom povolený zásah do nedotknuteľnosti obydlia a ochrany súkromia. Nedotknuteľnosť obydlia a ochrana súkromia predstavujú pritom základné ľudské práva a slobody, ktoré sú chránené nielen Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ale i Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“).

23. Podľa čl. 16 ods. 1 ústavy nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 19 ods. 2 ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa článku 21 ods. 1 ústavy obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

Podľa článku 21 ods. 2 ústavy domová prehliadka je prípustná len v súvislosti s trestným konaním, a to na písomný a odôvodnený príkaz sudcu. Spôsob vykonania domovej prehliadky ustanoví zákon.

Podľa čl. 8 Dohovoru

Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať s výnimkou prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom alebo zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo na ochranu práv a slobôd iných.

24. Vzhľadom na mieru zásahu do nedotknuteľnosti obydlia a práva na súkromie je domová prehliadka v slovenskom právnom poriadku zákonom vyslovene povolená len v rámci trestného konania a na podklade písomného a odôvodneného príkazu sudcu. Slovenská právna úprava tak poskytuje vo svojej podstate väčšiu mieru ochrany než Dohovor, ktorý umožnenie zásahu do obydlia spája s ochranou aj iných ako len trestnoprávných záujmov.

25. Domová prehliadka je výlučne trestnoprávnym procesným úkonom, pretože ju možno vykonať iba v rámci trestného konania. Súčasne je zaisťovacím úkonom, pretože jej účelom je zaistenie veci dôležitej pre trestné konanie, skrývajúcej sa osoby podozrivej zo spáchania trestného činu, alebo hnutelných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody.

26. Vo vzťahu k zaisteniu veci dôležitej pre trestné konanie je teda účelom domovej prehliadky získanie dôkazného prostriedku. Logicky sa tým myslí dôkazný prostriedok uplatniteľný len v trestnom konaní. V opačnom prípade by totiž dochádzalo k obchádzaniu čl. 21 ods. 2 ústavy, podľa prvej vety ktorého je domová prehliadka prípustná len v súvislosti s trestným konaním. V tejto súvislosti nemožno totiž oddeľovať spôsob získania dôkazného prostriedku a dôkazu získaného z dôkazného prostriedku. Dopad na základné ľudské práva pri domovej prehliadke nie je totiž spojený len so samotným jej výkonom realizovaným vždy v rámci trestného konania, ale aj jej výsledkom, v danej veci dôkazom, ktorý by inak než v trestnom konaní nemohol byť zabezpečený, resp. vôbec zisťiteľný.

27. Inými slovami, ak by sa mohol dôkaz získaný na podklade domovej prehliadky použiť aj v inom, než trestnom konaní, muselo by to byť v príslušnom procesnom predpise výslovne uvedené a súčasne by to muselo prejsť testom ústavnosti vzhľadom na znenie čl. 21 ods. 2 ústavy de lege lata. Nakoniec všetky zásahy do ústavne garantovaného práva na ochranu súkromia by mali byť realizované na základe výslovnej zákonnej úpravy (druhá veta čl. 16 ods. 1 ústavy), pričom všetky zásahy do základných ľudských práv a slobôd vrátane práva na nedotknuteľnosť obydlia je potrebné vykladať prísne reštriktívne (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Tdo/67/2016 z 23.11.2017). Len v takomto

prípade by potom znenie čl. 2 ods. 2 ústavy dopadajúce aj na disciplinárny senát v rámci dokazovania v disciplinárnom konaní mohlo byť realizovateľné v duchu materiálneho právneho štátu.

28. Disciplinárne konanie upravené disciplinárnym súdnym poriadkom má aj vzhľadom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva primárne pracovnoprávny charakter. Podľa dôvodovej správy k disciplinárnemu súdnemu poriadku, ktorej autorom je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky „samotný fakt, že zákon predpokladá subsidiaritu Trestného poriadku, nerobí z disciplinárneho konania konanie, ktoré by bolo vo svojej podstate trestným konaním. Disciplinárne konanie má charakter nadstavby k pracovnoprávnym, či obdobným vzťahom.“ Záujem spoločnosti na tom, aby sudcovia spĺňali podmienky sudcovskej spôsobilosti je nepochybný a má povahu verejného záujmu. Len táto skutočnosť však nestačí, aby v rámci vo svojej podstate pracovnoprávneho konania bol uprednostnený tak výrazný signifikantne trestnoprávny zásah, akým domová prehliadka nesporne je, pred ochranou obydlia a súkromia.

29. Je pritom nesporné, že v rámci disciplinárneho súdneho konania neprichádza vykonanie domovej prehliadky do úvahy. Túto axiómu teda nemožno obchádzať tým, že sa na účel zabezpečenia dôkazov využije inštitút domovej prehliadky v trestnom konaní.

30. Zákonodarcom zvolená subsidiarita vybraných ustanovení Trestného poriadku na disciplinárne konanie (§ 4 disciplinárneho súdneho poriadku) nemá totiž slúžiť na použitie procesných postupov, dôkazných prostriedkov a dôkazov výlučne spojených s trestným konaním v rámci disciplinárneho konania. Naopak účelom uvedenej subsidiarity je zabezpečenie čo najväčšieho rozsahu procesných práv disciplinárne obvineného v disciplinárnom konaní. To znamená, že znenie § 119 ods. 3 Trestného poriadku vymedzujúce, čo všetko a za akých podmienok môže slúžiť ako dôkaz, nemožno automaticky a bez ústavnoprávnej korekcie (čl. 152 ods. 4 ústavy) vzťahovať aj na disciplinárne konanie.

31. V tejto súvislosti možno poukázať aj na judikatúru Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, ktorý možnosť použitia odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky ako dôkazu v disciplinárnom konaní odmietol v rozhodnutiach č.k. 12 Ksz 1/2010-131 z 16.10.2010 (štátny zástupca) a č.k. 16 Kss 1/2017-198 z 24.5.2017 (sudca). V druhom rozhodnutí týkajúcom sa sudcu pritom skonštatoval, že „v kárnem řízení jsou až na dále popsanou výjimku nepřijatelné důkazy pořízené v trestním řízení v kvalifikovaném režimu, tedy důkazy získané na základě povolení či příkazu soudce nebo státního zástupce a spočívající v závažném zásahu do soukromí, obydlí či jiných aspektů osobnosti dotčené osoby, s nimiž trestní řád počítá. Zájem společnosti na tom, aby soudci byly a zůstávaly jen osoby toho hodné, a tedy bezúhonné a přiměřeně morálně zachovalé, je nepochybně velký. Nicméně zásah do soukromí, kterým postupy podle § 88 či § 158d trestního řádu jsou, je natolik intenzivní a hluboký, že zde musí mít přednost ochrana soukromí. Není proto prostor pro analogii nebo jiný kreativní výklad, který by ochranu soukromí v tomto ohledu mohl prolomit nad rámec úrovně ochrany plynoucí z prostého znění zákona. Na druhé straně však důkazy pořízené v kvalifikovaném režimu v trestním řízení musí být možno výjimečně použít, a to z důvodů rovněž ve své podstatě ústavní povahy, konkrétně za účelem možnosti řádného uplatnění práva na obhajobu. Podmínkou však je obecně vzato souhlas toho, jehož se týkají, s takovým použitím. Jinak řečeno, dá-li dotčená osoba - typicky kárně obviněný soudce - souhlas s použitím informací z jeho intimní sféry získaných kvalifikovaným způsobem v trestním řízení, mohou informace o něm být jako důkaz v kárnem řízení použity jako důkaz.“

32. Z uvedenej citácie je teda zrejmé, že zovšeobecňujúci záver českého najvyššieho správneho súdu, v zmysle ktorého sú v disciplinárnom konaní (v neprospech disciplinárne obvineného) z dôvodu závažného zásahu do súkromia, obydlia, resp. iných aspektov osobnosti neprípustné dôkazy získané v trestnom konaní v kvalifikovanom režime, t.j. na podklade povolenia alebo príkazu sudcu alebo štátneho zástupcu, dopadá v plnom rozsahu aj na posudzovaný prípad pripustenia dôkazu získaného na podklade vykonanej domovej prehliadky. Slovenská úprava disciplinárneho konania bola pritom aj podľa dôvodovej správy nesporne inšpirovaná českým zákonom č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů.

33. Z vyššie uvedených dôvodov preto disciplinárny senát v rámci disciplinárneho konania nepripustil ako zákonný dôkaz prepis SMS komunikácie medzi disciplinárne obvineným a U. F.. Keďže zo strany disciplinárnej navrhovateľky nebol predložený žiaden iný dôkaz, ktorý by preukázal, že došlo ku skutkom opísaným v skutkových vetách v bodoch 1 a 2 disciplinárneho rozhodnutia, nebolo preukázané, že sa

skutok stal a disciplinárny senát na vec nazeral, ako keby o tejto SMS komunikácii nevedel. Keďže výpoveď disciplinárne obvineného, ktorý existenciu danej SMS komunikácie v plnom rozsahu priznal, bola derivátom SMS komunikácie, bez znalosti ktorej by vôbec neprichádzalo do úvahy vykonávanie dokazovania v tomto smere, nepripustil disciplinárny senát ani tento dôkaz ako dôkaz preukazujúci spáchanie skutkov disciplinárne obvineným. Disciplinárne senát z rovnakého dôvodu nepripustil ako dôkaz ani výpoveď svedkyne U. F.. Dôvodom takéhoto prístupu zo strany disciplinárneho senátu bola aplikácia princípu tzv. ovocia (plodov) z otráveného stromu (Fruit of the poisonous tree doctrine), ktorá sa vzťahuje na úkony vážne zasahujúce do základných práv a slobôd. Hoci uvedený princíp pochádza z prostredia common law, je etablovaný aj v prostredí kontinentálneho práva vrátane judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Jalloh v. Nemecko). Podstatou daného princípu je, že všetky dôkazy, ktoré boli získané nezákonne, musia byť vylúčené, pričom nie je prípustné ani využitie ďalších dôkazov, ktoré boli získané priamo alebo nepriamo, ako výsledok nezákonného zatknutia, prehliadky, výsluchu a pod. (napr. II. ÚS 828/2016, III. ÚS 561/2021). Ich využitie síce vo výnimočných prípadoch možné je, no nesmie ísť o dôkazy nosné. V danom prípade však SMS komunikácia získaná z mobilného telefónu zaisteného pri domovej prehliadke bola nosným (jediným) dôkazom, pričom „jedom nezákonnosti z tohto dôkazu boli jeho plody v podobe výsluchu disciplinárne obvineného a svedkyne priamo zasiahnuté.“

34. Disciplinárny senát zároveň poukazuje aj na to, akým spôsobom bola SMS komunikácia medzi disciplinárne obvineným a U. F. daná na vedomie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Nejednalo sa o zákonom predpokladaný postup, kedy by vo vzťahu k určitému skutku bolo najskôr začaté trestné konanie alebo stíhanie, v rámci ktorého by následne bola vec postúpená (pre ten istý skutok) na disciplinárne konanie v zmysle § 214, § 244 ods. 1 písm. b), resp. § 280 ods. 2 Trestného poriadku. Pri postúpení veci uznesením orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu na jej prejednanie v disciplinárnom konaní by pritom vo všeobecnosti dôkazy zabezpečené v trestnom konaní v inom než kvalifikovanom režime (t.j. nie na podklade povolenia, resp. príkazu sudcu alebo prokurátora) mohli byť použité aj v rámci disciplinárneho konania.

35. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky sa ale o SMS komunikácii dozvedelo na základe listu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Stred ČVS: PPZ-128/NKA-ST3-2020 z 25.8.2021 označeného ako „obv. P. L. B. a spol., trestné konanie - informácia o podozrení zo spáchania disciplinárneho previnenia sudcu.“ Týmto listom bolo oznámené, že disciplinárne obvinenému bol pri domovej prehliadke v rámci trestného stíhania zaistený mobilný telefón, ktorý bol podrobený znaleckému stíhaniu, v rámci ktorého bola zistená SMS komunikácia medzi disciplinárne obvineným a U. F. s tým, že dňa 26.9.2018 mali komunikovať o „živej“ trestnej veci, čím sa disciplinárne obvinený mohol dopustiť disciplinárneho previnenia, pričom písomnosti obsahujúce danú komunikáciu sa nachádzajú u vedenia Okresného súdu v Žiline. Na základe vyžiadania bol následne ministerstvu spravodlivosti v prílohe listu Okresného súdu v Žiline č. 1SprV/712/2021 z 2.9.2021 doručený prepis SMS komunikácie medzi disciplinárne obvineným a U. F. zaznamenaný od 28.3.2018 do 9.9.2020 nachádzajúci sa na 71 stranách a obsahujúci prepis 272 SMS správ. To znamená, že policajným orgánom bola ministerstvu spravodlivosti prostredníctvom Okresného súdu Žilina doručená SMS komunikácia nielen týkajúca sa skutku opísaného v bode 2, ale kompletná SMS komunikácia medzi danými osobami za obdobie 896 dní. Aj SMS komunikáciu pritom chráni tajomstvo dopravovaných správ upravené v čl. 22 ústavy. V rámci disciplinárneho konania je pritom jednoznačne vylúčené, aby disciplinárny senát získal informácie o obsahu telekomunikačnej prevádzky či už na podklade § 115 Trestného poriadku alebo zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním). Hoci je disciplinárnemu senátu zrejmé, že získanie obsahu SMS komunikácie zo zaisteného mobilného telefónu nemusí spadať pod režim príkazu sudcu podľa § 115 a § 116 Trestného poriadku (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tdo 7/2017 z 23.3.2017, R 47/2017), pri ústavnokonformnom výklade možno aj vo vzťahu k použiteľnosti obsahu tejto komunikácie ako dôkazu v rámci disciplinárneho konania dôjsť k obdobným záverom, aké sa týkajú domovej prehliadky. Použitie obsahu súkromnej SMS komunikácie na pracovnoprávne účely (hoci spojené s verejným záujmom) bez súhlasu účastníkov tejto komunikácie by sa totiž mohlo javiť ako neakceptovateľný zásah do ich ústavného práva na ochranu tajomstva dopravovaných správ, resp. osobnostných práv. Vo svojej podstate nie je totiž rozdiel, či sa správy zaznamenávajú do budúca vo vzťahu k ich ešte neznámemu obsahu alebo sa dochádza k oboznamovaniu uložených správ, ktoré si účastníci telekomunikačnej či inej elektronickej prevádzky už navzájom vymenili.

V. Záver

36. Vzhľadom na to, že v disciplinárnom konaní nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré bol disciplinárne obvinený disciplinárne stíhaný, rozhodol disciplinárny senát o jeho oslobodení podľa § 34 ods. 2 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku.

37. Pokiaľ obhajkyňa namietala procesnú vadu spočívajúcu aj v tom, že disciplinárne obvinenému bolo duplicitne rozhodnuté o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, tak tieto skutočnosti neboli predmetom rozhodovania disciplinárneho senátu v tejto veci.

38. Disciplinárny senát návrhu obhajkyne disciplinárne obvineného na prerušenie disciplinárneho konania do skončenia trestného stíhania vedeného proti disciplinárne obvinenému na podklade uznesenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp.zn. VII/1 Gv 122/20/1000-4 z 14.9.2020 za pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a 2 a iné Trestného zákona nevyhovelo z dôvodu, že pre takéto rozhodnutie neboli splnené podmienky dané § 27 ods. 2 a 5 disciplinárneho súdneho poriadku, pretože trestné stíhanie sa vedie pre iné skutky, než tie, ktoré sú predmetom disciplinárneho návrhu.

39. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol tak, že disciplinárne obvinenému, ktorého v plnom rozsahu oslobodil od podaného disciplinárneho návrhu, priznal v zmysle § 38 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním s tým, že v mene štátu bude konať Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

40. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v disciplinárnom senáte pomerom hlasov 4 : 1.

41. K tomuto rozhodnutiu pripojila svoje odlišné stanovisko sudkyňa JUDr. Anita Filová.

Odlišné stanovisko členky disciplinárneho senátu JUDr. Anity Filovej k rozhodnutiu disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 32 D 22/2021 z 21. decembra 2022 vo veci disciplinárneho konania vedeného proti disciplinárne obvinenému sudcovi JUDr. Danielovi Bérešovi

1. Dňa 21. decembra 2022 prijal disciplinárny senát vo veci týkajúcej sa disciplinárneho konania vedeného proti disciplinárne obvinenému P. L. B. (ďalej len „disciplinárne obvinený“), sudcovi H. Q. Ž., pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch a príseďiacich“ alebo „zákon č. 385/2000 Z. z.“) na základe disciplinárneho návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj len „disciplinárny navrhovateľ“) rozhodnutie, ktorým podľa § 34 ods. 2 písm. a) zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) oslobodil disciplinárne obvineného spod disciplinárneho návrhu, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok (stali skutky), pre ktorý (ktoré) bol disciplinárne obvinený disciplinárne stíhaný.

2. S rozhodnutím väčšiny disciplinárneho senátu sa nestotožňujem. Avšak predtým, ako pristúpim k samotným dôvodom môjho nesúhlasu, považujem za dôležité zdôrazniť, že s týmto rozhodnutím som sa nestotožnila nie z dôvodu, že by som dospela k záveru, že disciplinárne obvinený mal byť uznaný za vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia, ktoré mu disciplinárny navrhovateľ kládol za vinu (k tomuto záveru som dospieť pre záver väčšiny senátu o neprípustnosti dôkazu ani nemohla), ale z dôvodu, že prepis SMS komunikácie a následne aj výpoveď disciplinárne obvineného a ním navrhutej svedkyne U. F. neboli v rámci disciplinárneho konania ako dôkaz vôbec pripustené. Tento procesný nedostatok disciplinárneho konania spôsobil zmarenie vyhodnocovania dôkazov za účelom zistenia, či sa disciplinárne obvinený skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu, dopustil, teda či mal byť uznaný vinným alebo mal byť spod disciplinárneho návrhu oslobodený.

3. Rozhodnutie väčšiny disciplinárneho senátu bolo založené na : 1/ závere, že prepis SMS komunikácie nie je možné použiť v disciplinárnom konaní ako dôkaz, keďže bol získaný z mobilného telefónu zaisteného v rámci domovej prehliadky, ktorá je však v zmysle článku 21 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) prípustná len v súvislosti s trestným konaním, a to na základe písomného a odôvodneného príkazu sudcu; 2/ dokríne tzv. ovocia (plodov) z otráveného stromu (fruit of the poisonous

tree doctrine), keď nebola ako dôkaz pripustená ani výpoveď disciplinárne obvineného, a ani výpoveď svedkyne U. F., keďže tieto nadväzovali na „nezákonný dôkaz“ v podobe prepisu SMS komunikácie; 3/ spôsobe, akým bola SMS komunikácia medzi disciplinárne obvineným a U. F. daná na vedomie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

4. V tomto disente nemôžem ašpirovať na vyčerpávajúce zhodnotenie všetkých argumentov pre a proti prenositeľnosti dôkazov z trestného konania do iných konaní. To by si vypýtalo dizertačnú prácu, čo však realita každodenného života sudcu neumožňuje. Pokúsim sa ale aspoň uviesť základné rysy mojich úvah, akými som sa uberala v tejto veci, a to v medziach, ktoré odlišné stanovisko umožňuje.

5. Z článku 21 ods. 2 ústavy vyplýva, že domová prehliadka je prípustná len v súvislosti s trestným konaním, a to na písomný a odôvodnený príkaz sudcu. Podľa § 99 ds. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacim (ďalej len „obydlie“) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, alebo je potrebné vykonať zaistenie huteľných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody.

6. Mám za to, že právnym základom pre použitie dôkazov získaných na základe domovej prehliadky v rámci disciplinárneho konania je § 4 disciplinárneho súdneho poriadku v spojení s § 119 ods. 3 Trestného poriadku, v zmysle prvej vety ktorého za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

7. Rovnako podľa môjho názoru treba dôsledne rozlišovať medzi získaním dôkazu (predpokladmi na jeho zákonné získanie) a jeho následným použitím (podmienkami pre jeho použitie ako zákonného dôkazu). Teda je inou skutočnosťou, že domovú prehliadku umožňuje ústava vykonať len v súvislosti s trestným konaním od toho, za akých podmienok a v akom (inom) konaní je dôkaz na základe nej získaný následne použiteľný. Tento záver je napokon zjavný aj so znenia ustanovení § 113, § 114, § 115, ale aj § 117 Trestného poriadku, v ktorých sa rozlišuje medzi zákonnými predpokladmi na použité dotknutých inštitútov, a tým aj zákonné zabezpečenie informácií dôležitých pre trestné konanie prostredníctvom nich a použitím takto získaného dôkazu, keď Trestný poriadok osobitne upravuje podmienky, za ktorých je možné takýto dôkaz použiť aj v inej (trestnej) veci.

8. Pre moje videnie daného problému bolo relevantné, že Trestný poriadok nepodmieňuje vykonanie domovej prehliadky len pre určitú vybranú kategóriu trestných činov (dokonca nie je obmedzená ani len vo vzťahu k úmyselným trestným činom) tak, ako je to napríklad v prípadoch zabezpečovania informácií podľa § 113 až § 118 Trestného poriadku a rovnako Trestný poriadok ďalej nijako neobmedzuje použitie dôkazov získaných prostredníctvom zákonne vykonanej domovej prehliadky.

9. Na rozdiel od domovej prehliadky napríklad sledovanie osôb a vecí možno vykonať v trestnom konaní o úmyselnom trestnom čine (§ 113 ods. 1 Trestného poriadku), pričom v inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej bolo sledovanie vykonané, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak ide o trestné konanie pre úmyselný trestný čin (§ 113 ods. 9 Trestného poriadku), resp. obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam je možné vyhotoviť v rámci trestného konania vedeného pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva (§ 114 ods. 1 Trestného poriadku) s tým, že v inej veci, ako je tá, v ktorej boli tieto záznamy vyhotovené, možno záznam použiť ako dôkaz len vtedy, ak ide o trestné konanie pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu, trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestný čin legalizácie výnosu z trestnej činnosti alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva (§ 114 ods. 7 Trestného poriadku).

10. Práve tento iný režim uplatňujúci sa okrem iného pri vyššie (príkladmo) uvedených ustanoveniach v porovnaní s režimom platiacim pri domovej prehliadke považujem v danej veci za relevantný.

11. Daná relevancia vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Českej republiky (odcitované v bode 31 rozhodnutia disciplinárneho senátu), keďže sú založené nielen na tzv. kvalifikovanom režime

dôkazu, teda, že tento bol získaný na základe príkazu sudcu alebo štátneho zástupcu, ale predovšetkým na tom, že ide o dôkazy získané postupom podľa § 88 (odposlech a záznam telekomunikačného provozu) alebo § 158d (sledovanie osob a veci) Trestného rádu, pre aplikáciu ktorého sa vyžaduje nielen príkaz sudcu, ale najmä, že sa môže použiť len pre zákonom vymedzený okruh trestných činov. Obdobne to platí aj v našom Trestnom poriadku.

12. Uvedené zdôrazňujem, pretože rozhodnutia citované v bode 31 väčšinového rozhodnutia neriešia použitie dôkazov, ktoré boli získané na základe domovej prehliadky, ktorej zákonnosť nebola v práve rozhodovanej veci spochybnená a ani nebolo tvrdené, že by trestné konanie vedené proti disciplinárne obvinenému bolo účelové či šikanózne, alebo zinscenované za účelom získania dôkazu na jeho použitie v inom ako trestnom konaní (bod 29 väčšinového rozhodnutia).

13. Pre úplnosť musím na danom mieste pritom dodať, že pokiaľ by v danej disciplinárnej veci išlo napríklad o dôkaz získaný prostredníctvom „odposluchov“ podľa § 115 ods. 1 Trestného poriadku, zastávala by som názor, že takýto dôkaz v rámci disciplinárneho konania nie je možné použiť, a to práve z dôvodu, ktorý Najvyšší správny súd Českej republiky skonštatoval v bode 63 rozhodnutia sp. zn. 16 Kss 1/2017 z 24. mája 2017 vo vzťahu k použitiu dôkazov získaných podľa § 88 a § 158d Trestného rádu: „Jestliže je zákonodárce, z dobrých dôvodů v řadě ohledů vázán přísnou vnitrostátní či mezinárodní ochranou lidských práv a požadavkem subsidiarity a minimalizace zásahu do nich, vyhradil užití uvedených nejinvasivnějších prostředků jen pro úzkou podmnožinu trestných činů, tím spíše nelze takovéto prostředky použít jako důkazy v řízeních, v nichž jsou chráněny zájmy typově podstatně méně závažné, a sice v řízeních disciplinární povahy.“

14. Je potrebné si uvedomiť, že záver väčšiny disciplinárneho senátu o nepoužiteľnosti dôkazov získaných v rámci domovej prehliadky vykonanej na základe príkazu sudcu v trestnom konaní bez spochybnenia jej zákonnosti sa môže týkať nielen disciplinárneho konania, ale aj iných administratívnych konaní, napríklad daňového konania, konania o prepustenie zo služobného pomeru, priestupkového konania, konania o správnom delikte a podobne. Pričom z judikatúry či už Ústavného súdu Slovenskej republiky, správnych súdov, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho správneho súdu Českej republiky záver disciplinárneho senátu nevyplýva, práve naopak, z tejto vyplýva, že dôkazy získané v trestnom konaní, a to aj na základe domovej prehliadky, dokonca nie sú nateraz vylúčené ani dôkazy získané s využitím agenta, sú za splnenia určitých podmienok použiteľné aj v iných konaniach, teda nielen v trestnom konaní. Teda tieto dôkazy nie sú a priori v iných konaniach vylúčené.

15. Vo vzťahu k rozhodnutiam, ktoré riešili použiteľnosť dôkazov získaných v tzv. kvalifikovanom režime, poukazujem na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. I. ÚS 321/2021 z 18. januára 2022, v ktorom ústavný súd nateraz nevyslovil neprípustnosť dôkazu získaného v trestnom konaní, konkrétne išlo o dôkazy získané prostredníctvom použitia agenta podľa § 117 Trestného poriadku v rámci konania o prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov účinného v danom čase, keď nadriadený z trestného spisu inšpekčnej služby zabezpečil fotokópiu zápisnice o výsluchu agenta a písomný prepis rozhovoru agenta so sťažovateľom (dotknutým príslušníkom PZ), ktorý bol zaznamenaný prostredníctvom informačno-technických prostriedkov. Ústavný súd síce vo svojom náleze skonštatoval porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd so súčasným zrušením rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/34/2019 z 24. novembra 2020 a vrátením veci Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky, avšak, čo je relevantné, zaviazal konajúci orgán verejnej správy právnym názorom, konkrétne, že má posúdiť, či bol dôkaz získaný a vykonaný zákonným spôsobom, či je alebo nie je použiteľný v danom type konania (t. j. či má alebo nemá význam pre tento typ konania) a či je alebo nie je pravdivý, nakoľko k takémuto posudzovaniu podľa názoru ústavného súdu evidentne nedošlo. V súvislosti s uvedeným rozhodnutím len dodávam, že konanie o prepustenie zo služobného pomeru a disciplinárne konanie sú nepochybne svojou podstatou príbuznými konaniami (pracovnoprávnej povahy), na čo poukazuje aj väčšina v odôvodnení rozhodnutia.

16. Nad rámec, síce v súvislosti s daňovým konaním, poukazujem na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 1Afs 24/2013 (NSS ČR tento záver skonštatoval aj v ďalších

svojich rozhodnutiach, napríklad sp. zn. 1As 168/2014 zo 17. júna 2015, sp. zn. 3Afs 237/2015 z 18. januára 2017), v ktorom sa venoval otázke prípustnosti využitia dôkazov získaných pri domovej prehliadke v inom ako trestnom konaní, v ktorom Najvyšší správny súd Českej republiky pripustil, že je možné využiť účtovníctvo spoločnosti získané pri vykonaní domovej prehliadky aj v daňovom konaní konštatujúc v bode 60 svojho rozhodnutia nasledovné: „Použitelností důkazů získaných v trestním řízení v řízení daňovém se Nejvyšší správní soud zabýval již v rozsudku ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119, publikovaném pod č. 1572/2008 Sb. NSS. Uvedl, že důkazní prostředky opatřené v jiných řízeních mohou být podkladem pro rozhodnutí v daňovém řízení při splnění několika podmínek: musí být pořízeny nezávisle na příslušném daňovém řízení, musí být pořízeny v souladu se zákonem a dostat se do sféry správce daně zákonným způsobem a musí být daňovému subjektu zpřístupněny, aby se mohl seznámit s jejich obsahem a případně navrhnout další důkazy, které by zjištění vyplývající z dotyčných listin upřesnily, korigovaly či vyvrátily (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2009, č. j. 1 Afs 19/2009 - 57, publikovaný pod č. 1936/2009 Sb. NSS). Současně ovšem musí být zachována bezprostřednost dokazování v daňovém řízení. Důkaz mající svůj původ v trestním řízení tak nesmí být jediným rozhodujícím důkazem, kterým by správce daně unesl své důkazní břemeno zpochybňující účetnictví daňového subjektu [viz náleží Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 232/02 ze dne 29. 10. 2002 (N 134/28 SbNU 143), dostupný na <http://nalus.usoud.cz>].

17. Súdny dvor Európskej Únie vo svojom rozsudku zo 17. decembra 2015 vo veci WebMindLicenses, C-419/14, v súvislosti s otázkou vnútroštátneho súdu, či z cieľov smernice o DPH vyplýva, že daňový úrad sa môže oboznámiť s dôkaznými prostriedkami získanými v rámci konania trestnoprávnej povahy, vrátane dôkazov získaných bez vedomia dotknutej osoby, a založiť na nich rozhodnutie v správnom konaní, konštatoval, že právo Únie nebráni (pri náležitej kontrole na strane vnútroštátneho súdu, aby mohol daňový orgán v rámci správneho konania na účely stanovenia existencie zneužitia práva v oblasti DPH použiť dôkazy zhromaždené v rámci súbežne vedeného a doposiaľ neukončeného konania trestnoprávnej povahy, pod podmienkou dodržiavania práv zaručených právom Únie, osobitne Chartou (body 26 a 68).

18. Európsky súd pre ľudské práva vo veci Adomaitis proti Litve, č. sťažnosti 14833/18, rozsudok z 18. januára 2022, dospel k záveru, že dôkaz z trestného konania (odpočúvanie komunikácie) je prenositeľný do disciplinárneho konania (v našich podmienkach by išlo o konanie o služobnom pomere).

19. Je teda zrejmé, že ani na nám príbuznej českej či európskej úrovni (prostredia s podobnými prístupmi k ochrane ľudských práv a podobnou tradíciou ochrany ľudských práv) relevantné súdy nevideli v princípe problém v prenositeľnosti dôkazov získaných v trestnom konaní aj do iných konaní, za existencie istých záruk a podmienok. Požiadavku na isté záruky nespochybňujem, nesúhlasím však s kategorickým názorom väčšiny senátu, že taká prenositeľnosť nie je nikdy možná.

20. Obrátiac sa k práve rozhodovanej veci, podľa môjho názoru všetky v českej judikatúre (bod 16 odlišného stanoviska) nastolené podmienky boli v rámci daného disciplinárneho konania splnené. Prepis SMS komunikácie bol získaný na základe domovej prehliadky vykonanej na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 08.09.2020, č. p. 2Ntt-94/2020-933-V-ŠTS-BB, v rámci ktorej bol okrem iného zaistený aj mobilný telefón zn. iPhone S, ktorý bol podrobený znaleckému skúmaniu znalcom z odboru Kriministická informatika, Kriministická fotografia a video, pričom zákonnosť domovej prehliadky nebola spochybnená; ide o dôkaz získaný nezávisle od disciplinárneho konania; tento sa dostal ako dôkaz do dispozície disciplinárneho navrhovateľa na základe informácie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o podozrení zo spáchania disciplinárneho previnenia sudcu P. L. B.; disciplinárne obvinený bol s týmto dôkazom v rámci disciplinárneho konania oboznámený, mal možnosť sa k nemu vyjadriť a rovnako navrhnúť dôkazy na svoju obranu. Disciplinárne obvinený navrhoval na svoju obranu vypočuť ako svedkyňu práve U. F., s ktorou si predmetné sms-ky posielal.

21. K domovej prehliadke musím uviesť tiež ďalšiu relevantnú skutočnosť, a síce to, že v prípade pripustenia dôkazu - prepisu SMS komunikácie by bolo práve na účely posúdenia zákonnosti tohto dôkazu nevyhnutné oboznámiť sa so všetkými potrebnými / súvisiacimi podkladmi (predovšetkým samotným príkazom na domovú prehliadku). K tomuto však z dôvodu záveru väčšiny senátu nedošlo. Preto vychádzam z premisy, že zákonnosť domovej prehliadky spochybnená nebola. V podstate túto skutočnosť netvrdil ani disciplinárne obvinený.

22. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že prepis SMS komunikácie nebol jediným dôkazom v danom disciplinárnom konaní, ale bol jedným z dôkazov. Disciplinárne obvinený na ústnom pojednávaní konanom dňa 19. októbra 2022 na otázku člena disciplinárneho senátu potvrdil, že si s U. F. vymieňal SMS správy uvedené v skutkoch 1 a 2 disciplinárneho návrhu, teda potvrdil, že je ich autorom uvedúc súčasne, že ho nikto pri svojom rozhodovaní neovplyvňoval. Rovnako výmenu SMS správ vymedzenú v skutkoch 1 a 2, a teda ich autenticitu, potvrdila v rámci svojej svedeckej výpovedi aj U. F..

23. Výpoveď disciplinárne obvineného, ani svedecká výpoveď U. F. však v rámci disciplinárneho konania hodnotené neboli, a to z dôvodu, že boli považované za ovocie z otráveného stromu, pričom otráveným stromom, teda nezákonným dôkazom, mal byť práve prepis SMS komunikácie, keďže bol získaný z mobilného telefónu zaisteného v rámci domovej prehliadky v trestnom konaní a ktorý bol vyhodnotený väčšinou senátu ako nepoužiteľný v disciplinárnom konaní s poukazom na čl. 21 ods. 2 ústavy.

24. S poukazom na argumentáciu vyššie neobstojí záver väčšiny senátu o neprípustnosti dôkazu - prepisu SMS komunikácie v rámci disciplinárneho konania, a tým pádom je vylúčená aj aplikácia doktríny tzv. ovocia (plodov) z otráveného stromu, s ktorou je navyše potrebné narábať v našich podmienkach „veľmi opatrne“.

25. V súvislosti s posledne uvedeným, vychádzajúc pritom zároveň z predpokladu, ktorý som uviedla v bode 21, musím konštatovať, že nakoľko zákonnosť domovej prehliadky nebola spochybnená, nemám podložený záver o existencii otráveného stromu (zdroja dôkazu). Alebo aj inak, aktuálne nevidím dôvod na záver, že samotný dôkaz - SMS komunikácia, ako aj následné výpovede disciplinárne obvineného a svedkyne majú charakter nezákonného dôkazu.

26. Na margo použiteľnosti doktríny tzv. plodov otráveného stromu chcem len dodať, že v našom právnom poriadku nie je táto doktrína upravená, konajúce súdy vrátane ústavného súdu sa však s ňou stretávajú. Napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 48/2020 z 28. apríla 2020 ústavný súd zaujal k tejto doktríne nesúhlasné stanovisko, pričom záverom skonštatoval, že k hodnoteniu zákonnosti a prípustnosti dôkazov je potrebné pristupovať vždy diferencovane s ohľadom na konkrétnu povahu a závažnosť vady (procesného pochybenia) vzniknutej v procese dokazovania.

27. Ďalej v uznesení sp. zn. II. ÚS 491/2020 z 21. januára 2021 ústavný súd v bode 140 odkázal na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedené v uznesení sp. zn. 2Tdo V 7/2018 z 25. mája 2020, v ktorom najvyšší súd konštatoval nasledovné : „K teórii plodov z otráveného stromu je v prvom rade potrebné uviesť: „Slovenský trestný proces neprevzal doktrínu plodov z otráveného stromu, ktorá vznikla a je rozvíjaná v USA, najmä tak v podobe simplifikujúceho (zjednodušeného) tvrdenia, že plody z otráveného stromu sú vždy otrávené. Podklad pre právny záver, že dôsledkom chybného (nezákonného) postupu orgánov činných v trestnom konaní v procese dokazovania je vždy absolútna neúčinnosť, a tým v trestnom konaní nastala nepoužiteľnosť dôkazov, nie je možné nájsť v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku upravujúcich dokazovanie v trestnom konaní (šiesta hlava Trestného poriadku - s výnimkou ustanovenia § 119 ods. 4).“

28. Podobne podľa môjho názoru neobstojí tiež väčšinový názor, že spôsob, akým bola SMS komunikácia medzi disciplinárne obvineným a U. F. daná na vedomie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, nepredstavuje zákonom predpokladaný postup, konkrétne, že vec mala byť postúpená na disciplinárne konanie v zmysle § 214, § 244 ods. 1 písm. b) resp. § 280 ods. 2 Trestného poriadku. V tejto súvislosti uvádzam, že disciplinárne obvinený je stíhaný uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. : VII/1 Gv 122/20/1000-4 zo dňa 14.09.2020 za pokračovanie zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a za pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. K postúpeniu veci podľa § 214, § 244 ods. 1 písm. b) resp. § 280 ods. 2 Trestného poriadku dochádza iba za podmienky, že sa preukáže, že skutok nie je trestným činom, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní. V danom prípade, však k uvedenej situácii nedošlo. Prepis SMS komunikácie ako dôkaz získaný v rámci domovej prehliadky, ktorej zákonnosť nebola spochybnená, bol práve z dôvodu podozrenia, že niektoré sms-ky mohli naplňať skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia, zaslaný prostredníctvom

Okresného súdu Žilina Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ako orgánu oprávnenému podať disciplinárny návrh. Teda dotknutý dôkaz bol prostredníctvom súčinnosti zaslaný príslušnému orgánu, ktorý má právomoc vyvodzovať disciplinárnu zodpovednosť. K prenosu dôkazov z jedného konania do druhého pritom nedochádza iba v rámci postúpenia veci, ale prirodzene aj v rámci súčinnosti medzi orgánmi činnými v trestnom konaní a inými orgánmi verejnej moci.

29. Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto zastávam názor, ktorý sa pretavil do môjho nesúhlasu s prijatým rozhodnutím senátu, a teda, že rozhodujúcou skutočnosťou vo vzťahu k použiteľnosti dôkazu získaného na základe domovej prehliadky v disciplinárnom konaní je to, či tento dôkaz bol získaný na základe zákonnej domovej prehliadky. Ak sa tak stalo, nič nebráni jeho prenosu do iného, v danom prípade disciplinárneho konania, a to s poukazom na § 119 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 4 disciplinárneho súdneho poriadku.

30. Záverom mi nedá neuviesť, že pri rozhodovaní síce nie je úplne vhodné doslovne kopírovať cudzí právny štandard, súhlasím však s tým, že je dobré o ňom vedieť. Tiež potom vychádzajúc z váhy a dôležitosti sudcovskej funkcie, ako aj miery obmedzení, ktoré do života každého sudcu prináša, je podľa môjho názoru namieste prijať záver (ktorý má aj právne ukotvenie), že dôkaz získaný v trestnom konaní, vrátane dôkazu získaného na základe zákonne vykonanej domovej prehliadky, môže byť proti sudcovi v disciplinárnom konaní použitý ako dôkaz, a to nielen ako dôkaz hlavný alebo nosný.

JUDr. Aníta Filová

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.